

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1000, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел./факс 02 905 75 03

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД

Изх.№. СС-01-2-111
Дата: 27.06.2017г.

30 -06- 2017
Вх. № 487

ДО
Г-ЖА ДАНИЕЛА РОСЕНОВА
И.Ф. АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВНИЯ
СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪД

Относно: Възражение с вх. № 3271/27.04.2017 г. (вх. рег. № КСС-01-2/17 от 27.04.2017 г.) по описа на ИВСС

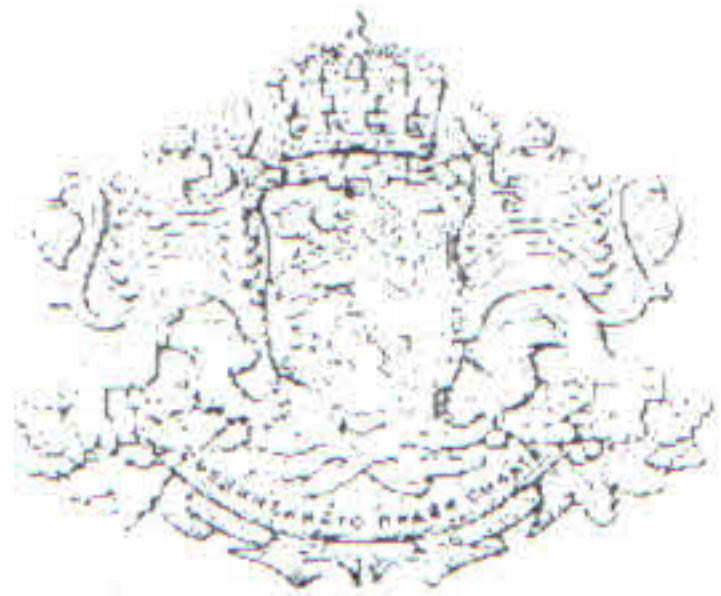
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО РОСЕНОВА,

Приложено, изпращаме Ви на хартиен носител **Решение на главния инспектор на ИВСС** по подадено от Вас възражение с вх. № 3271/27.04.2017 г. (вх. рег. № КСС-01-2/17 от 27.04.2017 г.) по описа на ИВСС срещу Акт за резултати от извършена проверка по самосезиране относно спазването на чл. 9 от ЗСВ при разпределението на дела с предмет мярка за неотклонение „задържане под стража“ или „домашен арест“ в АСНС в периода от 01.01.2016 г. до 01.03.2017 г., наредена със Заповед № СС-01-2/22.02.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, за сведение и за прилагане като неразделна част от Акта за резултати от извършената проверка.

Приложение: съгласно текста.

ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР:
ТЕОДОРА ТОЧКОВА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1000, ул. „Георг Вашингтон“ № 17, тел./факс 02 905 75 03

Изх. № *СС-01-2*

Дата: *27.06.2017г.*

РЕШЕНИЕ

ТЕОДОРА ТОЧКОВА – главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС), като разгледа постъпилото възражение от Даниела Росенова – и.ф. административен ръководител – председател на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС), заведено с вх. № 3271/27.04.2017 г. (вх. рег. № КСС-01-2/17 от 27.04.2017 г. по описа на ИВСС срещу Акт за резултати от извършена проверка по самосезиране относно спазването на чл. 9 от ЗСВ при разпределението на дела с предмет мярка за неотклонение „задържане под стража“ или „домашен арест“ в АСНС в периода от 01.01.2016 г. до 01.03.2017 г., наредена със Заповед № СС-01-2/22.02.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, за да се произнесе взе предвид следното:

Подателката на възражението изразява мнение, че констатациите, изводите и отправените препоръки в акта на ИВСС са неправилни, необосновани и необективни.

1. На първо място, съдия Росенова пояснява, че организацията на работа в АСНС е в съответствие с Правилника за администрацията в съдилищата (ПАС); Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата в районните, окръжните, административните, военните, апелативните и специализираните съдилища, приета с решение на ВСС по Протокол № 57/04.12.2014 г., изменена и актуализирана с решение на ВСС по протокол № 13/19.03.2015 г.; изм. с решение на СК на ВСС по Протокол № 1/10.01.2017 г. (Методиката) и одобрените Вътрешни правила за случайно електронно разпределение на делата в АСНС.

1.1. Във връзка с горното, подателката на възражението заявява, че констатациите в акта на ИВСС са неправилни и са в разрез с нормативната уредба, въз основа на която се осъществява прилагането на принципа на случайно разпределение на делата в съдилищата. В подкрепа на твърдението си съдия Росенова цитира чл. 35, ал. 4 от Правилника за администрацията в съдилищата (ПАС) и т. 1, б. „а“ от Методиката като излага становище, че и в двата текста е предвидено на принципа на случайния подбор да се определя само съдията докладчик.

1.2. Наред с това, съдия Росенова изтъква, че всички предходни проверки на АСНС, назначени със заповеди на председателя на ВКС или на главния инспектор на ИВСС, извършени през предходни години и касаещи различни по-ранни периоди, са установявали, че в АСНС принципът на чл. 9 от ЗСВ е бил съблюдаван.

1.3. Пояснява, че съгласно чл. 6 от Методиката, в АСНС са въведени специфични разпоредби, съобразени с броя на магистратите, особеностите на

делата и преди всичко с броя на обвиняемите лица по едно дело с оглед възможността да бъдат сформирани състави по същество. Уточнява, че тези особености никога не са били основание за нарушение на принципа на случайния подбор при избора на съдия докладчик чрез системата за случайно разпределение. Отбелязва, че случаите на замяна на последния са изчерпателно изброени във Вътрешните правила като посочва, че по отношение на членовете на състава в АСНС има административни актове, издадени от нея в качеството ѝ на административен ръководител на съда и практика, съответна на конкретната обстановка и преди всичко на щата на съдиите и присъствието им на работа в момента на постъпване на делото.

1.4. Твърди, че изводите в оспорения Акт на ИВСС са необективни, тъй като не почиват на зададените стандарти за спазване на принципа на случайното разпределение за всички съдилища, заложи в ЗСВ, ПАС и Методиката и „буквално“ използват изводите от доклада, изготвен при проверката, възложена със Заповед № 722/06.04.2016 г. на председателя на ВКС. Сочи, че едва в този доклад се обсъжда въпроса за сформирание на състав, попълване с член съдия на непълнен състав и определяне на членовете на състава по производства по чл. 64 и чл. 65 от НПК.

1.5. Заявява, че единствената правилна констатация е, че буквата на Методиката не е спазена, тъй като не е изпълнено формалното изискване началната информация, изброена в т. 2.1 на Методиката да бъде определена със заповед на административния ръководител, като оправдава този пропуск с обстоятелството, че същата информация „се съдържа в Правилника“ и се определя от делата, които се разглеждат от въззивния съд.

1.6. Обръща внимание, че „цитираните по неясни причини дела и интерпретациите около тяхното разпределение, конкретно формиране на съставите, не само категорично не засягат случайното разпределение, но са в разрез със съществуващата организация на съдопроизводствената дейност“. Според нея причината за това е „неразбирането на проблемите от проверяващите“ - основните специфики на работата в АСНС са „делата, в които участват значителен брой обвиняеми лица по едно и също дело, обема на последните, многократното постъпване в съда, от една страна, а от друга броя магистрати и изискването на НПК производствата по чл. 64 и чл. 65 НПК да се разглеждат незабавно“ – „все обстоятелства, които проверяващите от ИВСС не са анализирали“.

2. Наред с горните, съдия Росенова прави и следните възражения:

2.1. На първо място, възразилата твърди, че констатацията, направена на стр. 11, абз. 2, раздел 1.1. от акта е невярна, тъй като когато делото постъпва за втори път в АСНС по въззивна жалба или протест, то се разпределя между всички съдии, а съставът се формира измежду тези от тях, които са взели участие в производството по чл. 64 от НПК с цел запазване на съдии, които да разгледат делото по същество. Допълва, че в протокола, удостоверяващ разпределението на делото, се вписва номера на състава, в който участва съдията-докладчик.

2.2. На следващо място, съдия Росенова излага следните съображения, с които оспорва направените констатации и изводи относно прекъсването на отпуските:

- отпуски са прекъсвани само с цел формиране на състав от участвалите магистрати и избягване включването на нови съдии в производствата по мерки;

- по ВНЧД № 371, 370, 367, 366 всички за 2016 г., при които има прекъснати отпуски, са постъпили за разглеждане и решаване в АСНС в периода преди Коледа и Нова година, когато масово съдиите желаят да ползват отпуски;

- по ВНЧД № 75, 74, 69, 180, 179, 175 всички от 2016 г. отпуски са прекъсвани със съгласието на съдиите, за да се осигурят членове на съдебните състави, които да разглеждат делата по същество;

- по ВНЧД № 283/2016 г. няма прекъснат отпуск, тъй като от присъстващите на работа съдии е имало кой да участва в състава на съда.

2.3. На трето място, подателката на възражението сочи, че на стр. 13 в акта неправилно е цитирана разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Вътрешните правила и отново пояснява, че последните са съответни на указанията в Методиката, където има изискване за случаен избор на съдия-докладчик, а не на съдебен състав.

2.4. По-нататък във възражението съдия Росенова посочва колко пъти част от делата са постъпвали в съда и по колко съдии са се произнесли:

- ВНЧД № 243/2016 г., по което по мерки за неотклонение са се произнасяли седем съдии и са останали само 3-ма за разглеждане на същото по същество и

- ВНЧД № 254/2016 г., което за пръв път е постъпило в АСНС през 2013 г. и само до края на годината е внасяно общо 6 пъти, последният от които на 27.12.2013 г., когато повечето съдии са били в отпуск, без да навежда аргументи, с които да опровергава изводите на проверяващия екип от ИВСС.

2.5. По отношение на констатациите в т. 2.2. на стр. 18 от акта, възразилата отбелязва, че „в повечето случаи съдията-докладчик, който е избран чрез системата за случайно разпределение, определя състава“. Уточнява също, че за да не участва персонално конкретния състав в производството трябва да има отвод или друга невъзможност за някой от членовете на състава да участва в него (семинар, отпуск), в които случаи е определян друг член на състава, различен от титулярния.

2.6. На следващо място, подателката на възражението намира, че изводите на стр. 18 от акта, направени във връзка с ВНЧД № 34/2017 г., което е конкретен повод за проверката на ИВСС, са необосновани и тенденциозни. Основният мотив за това ѝ становище е, че в акта са залегнали основно изводите от доклада на ВКС и не е държана сметка на спецификите на работа в съда.

2.7. На последно място, досежно констатацията, че в АСНС не се е спазвал графика за дежурство през лятото, съдия Росенова отбелязва, че с решение от 08.06.2016 г. на ОС на съдиите от АСНС е прието мерките за неотклонение да се разглеждат от дежурен състав, а останалите ВНЧД да се разпределят между всички съдии, които не са в отпуск.

По изложените съображения не приема констатациите и изводите на проверяващия екип и моли отправените препоръки в акта да бъдат отменени изцяло ведно със законовите последици от това.

След като се запозна с доводите в постъпилото възражение, с Акта за резултати от извършена проверка по самосезиране относно спазването на чл. 9 от ЗСВ при разпределението на дела с предмет мярка за неотклонение „задържане под стража“ или „домашен арест“ в АСНС в периода от 01.01.2016 г. до 01.03.2017 г., наредена със Заповед № СС-01-2/22.02.2017 г. на главния инспектор на ИВСС и приложените към него материали, главният инспектор на ИВСС, за да се произнесе прецени:

Възражението е подадено от легитимирано лице в срока по чл. 58, ал. 3, изр. 2 от ЗСВ. Даниела Росенова е и.ф. административен ръководител-председател на АСНС, включително в проверявания период от 01.01.2016 г. до 01.03.2017 г., дейността ѝ е била предмет на процесната проверка и в горепосочения акт се съдържат констатации и препоръки за нейната работа. Видно от копие от приемо-предавателен протокол, изпратено с писмо на и.ф. административния ръководител-председател на АСНС и заведено с вх. № 2977/25.04.2017 г. (вх. рег. № КСС-01-2/17 г. от 25.04.2017 г.) по описа на ИВСС, Актът за резултати от извършената проверка е връчен на съдия Росенова на 21.04.2017 г. Връчването е удостоверено с подписа на съдия Даниела Росенова и на връчилиия ѝ го служител от АСНС. Съдия Даниела Росенова е подала възражението си с писмо с изх. № 275/27.04.2017 г. на АСНС, постъпило в Инспектората към Висшия съдебен съвет на същата дата и заведено с вх. № 3271/27.04.2017 г. (вх. рег. № КСС-01-2/17 г. от 27.04.2017 г.). Поради изложеното, главният инспектор приема, че възражението е допустимо.

Разгледано по същество, възражението е **неоснователно** по следните съображения:

I. По отношение частта от възражението досежно организацията на работа по спазване на принципа за случайното разпределение на делата в АСНС, на първо място следва да се отбележи, че съдия Росенова, основно разяснява нормативната уредба на този принцип и изразява становище за липса на необходимост от нарочно уреждане на случайното разпределение на членовете на състава, разглеждащ делото. Пояснява още, че всички досегашни проверки, извършвани в съда са установили спазване на принципа на случайното разпределение.

Във връзка с така изразеното от съдия Росенова становище най-напред е необходимо да се уточни, че за ефективно приложение на принципа на случайния подбор, регламентиран с разпоредбата на чл. 9 от ЗСВ, ВСС е разработил Единна методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата в районните, окръжните, административните, военните, апелативните и специализираните съдилища, приета с Решение на ВСС по протокол № 57/04.12.2014 г., изменена и актуализирана с Решение на ВСС по протокол № 13/19.03.2015 г.; изм. с решение на СК на ВСС по Протокол № 1/10.01.2017 г. Чл. 1 от Методиката разписва общи положения - реда за разпределение на съответното дело по електронен път, като действително ограничава приложението на принципа на случайния подбор до избора на съдия-докладчик по делата съобразно поредността на постъпването им, по материя и видове дела, както и с оглед на процесуалните срокове, изискващи незабавно произнасяне. Тези основни положения, гарантиращи непристрастност, обективност, ефективност и прозрачност на съдебната дейност, следва да бъдат възпроизведени и във Вътрешните правила за случайното разпределение на делата, които се утвърждават от административния ръководител на всеки съд.

Според практиката на Върховния касационен съд (ВКС) при съдебни състави от професионални съдии, извън нарочно уредения избор на докладчика, определянето на останалите членове на състава е функция, съставляваща дейност по упражняване на организационно и административно ръководство на съответните съдебни органи, която не е изрично и унифицирано регулирана в закона и в акт на ВСС. В тази насока се прилагат различни практики съобразно

изработените от отделните съдебни органи вътрешни правила. При липса на изричен регламент за случаен избор на участващите в състава съдии, освен докладчика, е достатъчно техният избор да бъде извършен по начин, осигуряващ необходимите отчетност и прозрачност при разпределението, гарантиращи безпристрастност и обективност на правораздаването. (В този смисъл е напр. Решение № 233/13.02.2017 г. по дело № 760/2016 на ВКС, НК, II н.о.).

С утвърдените от подателката на възражението Вътрешни правила обаче тези цели не са постигнати. Доказателство за подобно схващане е текста на разпоредбата на чл. 9 от Вътрешните правила за случайно електронно разпределение на делата в АСНС, уреждащ особените случаи на разпределяне на делата в съда. Според ал. 1 „Смяна на докладчик се прави при дългосрочно заболяване или отвод на избрания съдия. В тези случаи нов докладчик се определя, чрез преразпределение на делото с Централизирана система за разпределение на делата (ЦСРД)“. Според ал. 2 „Ако в производството по чл. 64 и чл. 65 от НПК са участвали четирима или повече съдии, при всяко постъпване на същото дело, се изключват неучаствалите съдии”.

Тази лаконична уредба, дадена във Вътрешните правила, в редакцията им действала към момента на проверявания от ИВСС период, сочи на няколко извода:

- първият - липсва правило, което да регламентира дали в хипотезата на ал. 1 на чл. 9 новият докладчик се определя от всички съдии;
- вторият - в чл. 9, ал. 2 не е определен максималния брой на съдиите, които могат да участват в разпределението на делата;
- третият - не са лимитирани основанията за извършване на разпределение без участието на определени съдии, за попълването на непълен състав и за замяната им със съдии от други състави;
- последният - с изключването на неучаствалите съдии в хипотезата на чл. 9, ал. 2 се въвежда ново основание за разпределение на дела без участие в него на определени съдии - „с оглед сформирание на състав по същество”.

По повод гореизведените изводи е нужно да се поясни, че първият проблем донякъде е преодолян с допълнение на Вътрешните правила за случайно електронно разпределение на делата в АСНС, в изпълнение на решение на Комисията по предложенията и атестирането при ВСС по Протокол № 14/05.04.2016 г.

От другите три обаче следват три съществени отклонения от принципа на случайния подбор, а именно:

а) сформиранияте състави за разглеждане на производства по чл. 64 и чл. 65 от НПК се различават от определените със заповед № 63/21.10.2015 г. на председателя на АСНС. В тази насока проверяващите са установили и посочили в акта редица примери – напр. ВЧНД № 243/2016 г., ВЧНД № 238/16 г. и други, при които съставите са се определяли *ad hoc*.

б) чрез отсъствието на правила, регламентиращи реда и начина за попълване на непълен състав и за заместване на съдия от постоянен съдебен състав със съдии от други състави, е допусната възможност разпределящият да определя състава по своя субективна преценка по всяко конкретно дело, поради отсъствието на конкретни правила.

в) съставът, който ще разглежда съответното ВНОХД е предопределен и не може да бъде сформирани на принципа на случайния подбор. Нещо повече, в

случай, че касационната инстанция върне делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд в АСНС няма да има състав, който да го разгледа. (До такъв извод е достигнал екипът от ИВСС при проверката на ВЧНД № 243/16 г.; ВЧНД № 2/16 г.; ВЧНД № 4/16 г.; ВЧНД № 60/17 г. и т.н., по които вече са се произнасяли по 6-7 съдии).

Затова становището на подателката на възражението, че гореописаните в акта случаи при определянето на съставите, които да се произнасят в производствата по мерките за неотклонение, се налага от „спецификата на работата на съда“ не може да бъде споделено. Чрез отсъствието на конкретни и ясни правила, които да регламентират случайния подбор в АСНС, съобразно тази „специфика“ идеята за прозрачност на този принцип се нарушава два пъти – веднъж чрез прилагането на различни подходи при определянето на състав при разпределяне на делата по чл. 64 и чл. 65 от НПК и втори път – при постъпването на делото за разглеждане по същество, чрез предопределянето на състав, който да го реши.

Нещо повече, „вида и сложността на делата, обема на последните, многократното постъпване в съда, от една страна, а от друга броя магистрати и изискването на НПК производствата по чл. 64 и чл. 65 НПК да се разглеждат незабавно“ са все въпроси, които са ирелевантни за приложението на принципа на случайния подбор. За съблюдаването му е необходимо да се създаде организация, при която да има ясно разписани правила с оглед избягване на възможността делото (независимо дали се касае за мярка за неотклонение или производство по същество) да бъде разгледано от специално избран съдебен състав, което условие несъмнено не е постигнато в АСНС.

Предвид горното, за да се твърди, че са съответни на Методиката, Вътрешните правила следва да уреждат, както броя на съдиите, които могат да участват в производствата по чл. 64 и чл. 65 от НПК, така и конкретните хипотези, при които ще се извършва замяна на съдиите в постоянните състави или ще се попълва непълния състав, както и в кои случаи ще се изключват определени съдии от разпределението и на какво основание ще става това изключване.

Поради изложеното в тази му част възражението се явява неоснователно.

II. По отношение на останалата част от възражението, в която според подателката се развиват доводи по същество, най-напред следва да се отбележи, че съдия Росенова на практика не оспорва констатациите и изводите в акта, а напротив - съгласява се с тях, като в някои случаи изтъква само причините за допуснатите отклонения от принципа на случайния подбор, а в други дори повтаря констатираното от проверяващите:

- по констатацията, направена на стр. 11 от акта, абз. 2 от раздел 1.1., съдия Росенова уточнява, че когато делото постъпва за втори път в АСНС по въззивна жалба или протест, то се разпределя между всички съдии, а съставът се формира измежду тези от тях, които са взели участие в производството по чл. 64 от НПК с цел запазване на съдии, които да разгледат делото по същество. Според въпросната констатация в Акта „когато досъдебното производство постъпи в АСНС за втори или трети път въззивната жалба или протест срещу мярка за неотклонение по чл. 64 или чл. 65 от НПК се разпределя между членовете на състава, който се е произнесъл първия път“. Т.е. обстоятелството, че делото се разпределя между членовете на състава, който се е произнесъл първия път, се потвърждава и от самата съдия Росенова, която твърди същото – че съставът се

формира измежду тези от тях, които са взели участие в производството по чл. 64 от НПК с цел запазване на съдии, които да разгледат делото по същество;

- по констатациите за прекъсване на отпуски, следва да се посочи, че с наведените във възражението доводи, съдия Росенова отново не оборва изводите, до които е достигнал и проверяващия екип. Напротив, с изложеното във възражението съдия Росенова по-скоро потвърждава направените от ИВСС констатации на стр. 11 и стр.12 от акта. Според тях именно липсата на изрична уредба по въпроса в кои хипотези се прекъсва отпуската и в кои не, е довело до противоречива практика при формиране на състав за разглеждането на дела по чл. 64 и чл. 65 от НПК. В потвърждение на това свое становище проверяващите са посочили и редица примери на стр. 12 от акта;

- по отношение на твърдението, че на стр. 13 проверяващите неправилно са цитирали разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Вътрешните правила, следва да се поясни, че в Акта въпросната разпоредба не е цитирана, а са обсъдени хипотезите, касаещи особените случаи на разпределяне на делата в съда и приложението им в АСНС;

- по отбелязаните от съдия Росенова 2 дела – ВНЧД № 243/2016 г. и ВНЧД № 254/2016 г., двете по описа на АСНС, постъпвали неколккратно в съда и брой съдии произнесли се по тях, главният инспектор не следва да се произнася, доколкото изложеното няма характер на възражение в тази част.

- по отношение на констатациите в т. 2.2. на стр. 18 от акта, възразилата отбелязва, че „в повечето случаи съдията-докладчик, който е избран чрез системата за случайно разпределение, определя състава“. Сочи, че за да не участва персонално конкретния състав в производството трябва да има отвод или друга невъзможност за някой от членовете на състава да участва в него (семинар, отпуск), в които случаи е определян друг член на състава, различен от титулярния. И тук следва да се уточни, че отново е възприет субективен подход. Лисва правило, по което да се прецени кой точно член на кой точно състав да участва при разглеждането на конкретното дело. Именно в тази връзка следва да се разглежда и изводът на проверяващия екип от ИВСС, като на л. 18-20 от Акта са посочени редица примери, потвърждаващи този извод;

- с изложеното от съдия Росенова по отношение на изводите на стр. 18, направени във връзка с ВНЧД № 34/2017 г., което е конкретен повод за проверката на ИВСС, че изводите са необосновани и тенденциозни, тъй като повтарят изводите от доклада на ВКС и не държат сметка за спецификите на работа в съда, е необходимо да се отбележи, че двукратното установяване на едни и същи факти от два различни органа (ВКС и ИВСС) на още по-голямо основание обосновава заключение не за тенденциозност, а за безспорно допуснати нарушения на принципа на случайния подбор;

- на последно място, относно констатацията, че в АСНС не се е спазвал графика за дежурство през лятото съдия Росенова уточнява, че с решение от 08.06.2016 г. на ОС на съдиите от АСНС, е прието мерките за неотклонение да се разглеждат от дежурен състав, а останалите ВНЧД да се разпределят между всички съдии, които не са в отпуск. Подобно решение на ОС първо противоречи на чл. 9, ал. 4 от Вътрешните правила за случайно електронно разпределение на делата в АСНС, според който „В периода на съдебната ваканция (15.VII – 01.IX), делата се разпределят по утвърден график за дежурство. На дежурните се разпределят всички ВНЧД, освен тези по гл. 21 от НПК и ВНОХД“. На второ

място, решението на ОС не може да обоснове неспазване на графика за дежурства, щом въз основа на него не са променени Вътрешните правила за случайно разпределение на делата в АСНС.

По изложените съображения, възражението и в тази му част се явява неоснователно.

Мотивиран така и на основание чл. 57 от Правилника за организацията на дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет и за дейността на администрацията и на експертите, главният инспектор на Инспектората към ВСС

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно възражение с вх. № 3271/27.04.2017 г. (вх. рег. № КСС-01-2/17 от 27.04.2017 г. по описа на ИВСС на съдия Даниела Росенова – и.ф. административен ръководител-председател на Апелативния специализиран наказателен съд срещу Акт за резултати от извършена проверка по самосезиране относно спазването на чл. 9 от ЗСВ при разпределението на дела с предмет мярка за неотклонение „задържане под стража“ или „домашен арест“ в АСНС в периода от 01.01.2016 г. до 01.03.2017 г., наредена със Заповед № СС-01-2/22.02.2017 г. на главния инспектор на ИВСС.

Решението е окончателно.

Решението да се изпрати на съдия Даниела Росенова – и.ф. административен ръководител-председател на Апелативния специализиран наказателен съд, на хартиен носител, с известие за доставяне.

Да се приложи като неразделна част от Акт за резултати от извършена проверка по самосезиране относно спазването на чл. 9 от ЗСВ при разпределението на дела с предмет мярка за неотклонение „задържане под стража“ или „домашен арест“ в АСНС в периода от 01.01.2016 г. до 01.03.2017 г., наредена със Заповед № СС-01-2/22.02.2017 г. на главния инспектор на ИВСС - на хартиен носител.

Да се изпрати на председателя на Върховния касационен съд - г-н Лозан Панов, приложено към Акта за резултати от извършена проверка по самосезиране относно спазването на чл. 9 от ЗСВ при разпределението на дела с предмет мярка за неотклонение „задържане под стража“ или „домашен арест“ в АСНС в периода от 01.01.2016 г. до 01.03.2017 г., наредена със Заповед № СС-01-2/22.02.2017 г. на главния инспектор на ИВСС – на електронен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на представляващия съдийската колегия на Висшия съдебен съвет - г-н Лозан Панов, приложено към Акта за резултати от извършена проверка по самосезиране относно спазването на чл. 9 от ЗСВ при разпределението на дела с предмет мярка за неотклонение „задържане под стража“ или „домашен арест“ в АСНС в периода от 01.01.2016 г. до 01.03.2017 г., наредена със Заповед № СС-01-2/22.02.2017 г. на главния инспектор на ИВСС , като неразделна част от Акта - на електронен носител, с известие за доставяне.

**ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР:
ТЕОДОРА ТОЧКОВА**

